

SOF-BULLETTINEN

SVERIGES
OLYMPIAHISTORIKERS FÖRENING

Nr 3 1995

Från starten nr 29

Ordförande	Ture Widlund, Torsgatan 56, 113 37 Stockholm
Vice ordförande	Owe Fröberg, Gammeltorpsvägen 5 B, 155 30 Nykvarn
Sekreterare	Karl Orsan, Blommensbergsvägen 112, 117 45 Stockholm
Vice sekreterare	Börje Larsson, Sandhamnsgatan 55, 115 93 Stockholm
Kassör	Mats Peterson, Skönviksvägen 313, 122 66 Enskede
Klubbmästare	Manuel Vargas, Storskitfiesvägen 172, 145 60 Norsborg
Redaktör SOF-Bulletinen	Britt-Marie Ellis, Solskensvägen 13, 146 46 Tillinge
Ansvargivare SOF-Bulletinen	Ture Widlund
SOK-representant	Gösta Gärdin

SOF-Bulletinen är din, president Samaranch!

Söndagen den 7 maj 1995 spelades finalen i ishockey-VM i Globen mellan Sverige och Finland. Utan att förringa grannlandets insats måste ändå konstateras att matchen i sig var relativt medioker. När spanjoren, tillika IOC-presidenten, Juan Antonio Samaranch bänkade sig på hedersläktaren i den sfäriska globen och bevittnade den upphaussade finalen vilade hans ögon kanske hellre på några oläsliga hieroglyfer när han bläddrade i skriften han erhållit tidigare samma dag.

På förmiddagen hade nämligen samme Samaranch, inför massmedia och speciellt inbjudna, presenterat IOC:s minnes-

DET HÖGTIDLIGA ÖVERLÄMNANDET av SOF-Bulletinen Special. Till vänster: Gösta Gärdin, SOK och SOF. Till höger: Juan Antonio Samaranch, IOC:s president.

mynt med anledning av organisationens 100-årsjubileum. Efter att ha visats runt i museets olika avdelningar passade SOK- och tillika SOF-medlemmen Gösta Gärdin på att överrätta SOF-Bulletinen Special om Sveriges Olympiska Akademi 3:e session på Bosön. Detta ögonblick har förevigats på bild av trogne SOF-medlemmen Lennart Tegvall. Och härmed presenteras den unika bilden för samtliga SOF-medlemmar.

SOF:arna Ture Widlund, Sven Ulf Pettersson, Alf Holmberg, Rune Kjellström, Lennart Levin, Vidar Martinell, Hans Nelder, Mats Peterson och Ove Karlsson var också på plats.

Karl Örsan

Olympiska museet i Lausanne

Sedan 1993 har den olympiska rörelsen sitt eget museum i den olympiska rörelsens egna huvudstad, Lausanne. I själva verket fanns det ett museum redan 1982 då den sedan två år tillbaka ny tillträdde IOC-presidenten Juan Antonio Samaranch beslutat och intiterat att Lausanne inom en tioårsperiod skulle ståta med ett museum som heter duga. I en mindre villa inreddes sålunda ett mycket enkelt museum. Samtidigt planerades för en byggnad som inte bara skulle slå lausanneborna utan hela museivärlden med häpnad.

Vid stranden av Genèvesjön införskaffades en tomt och efter diverse tvister med ortsbefolkningen om huruvida ett nybygge skulle störa den vackra omgivningen eller ej presenterades ett förslag med en mycket vacker, låg, återhållsam, och inte minst stram byggnad. Arbetet intensifierades mot början av 1990-talet för att hinna invigas den 23 juni 1993, på dagen 99 år efter det att Internationella Olympiska Kommittén bildades.

Initiativtagare till grundandet av den moderna olympiska rörelsen var, som alla vet, Baronen Pierre de Coubertain. de Coubertain var emellertid inte bara intresserad av idrott utan visade även ett brinnande intresse för kulturhistoria överlag. Han var ju för övrigt den som intiterade, eller framtvingade om man så vill, kulturtävlingar vid OS i Stockholm 1912, där han själv, under pseudonym, vann litteraturklassen med "Ode till Idrotten".

Det är därför inte överraskande att redan i början av seklet så lär salig de Coubertain ha haft planer på ett museum. Men det skulle alltså passera många IOC-presidenter innan Juan Antonio Samaranch, knappt 100 år senare, förverkligade det hela och det med råge. Slutnotan för Olympiska museet nådde nämligen den svindlade summan av 500 miljoner svenska kronor. IOC stod för ca 100 miljoner medan resten finansierades genom sponsorer.

Det Olympiska museet är uppfört i 5 våningar varav två under jord. Totalytan uppgår till 11 000 kvm. Utställningarna upptar 3 500 kvm, uppdelade på fem avdelningar, tre för basutställningar och två för tillfälliga utställningar. På nedre plan berättar basutställningen om antikens olympiska spel i form av modeller och inlånade föremål. Därefter följer en avdelning där samhällsutveckling sedan 1896 presenteras parallellt med de olika spelen.

På plan två förevisas sommarspelen och vinterspelen i varsin avdelning. Föremål från kända och okända utövare är placerade i anslutning till stora videoväggar som hela tiden växlar i innehåll.

Längst ner i byggnaden ligger biblioteket med 15 000 volymer, fotoarkivet med 250 000 negativ och filmarkivet med 7 000 timmar film. Här kan den som vill komma och forska, amatör, studerande eller vem som än känner sig hågad.

I museet finns dessutom auditorium med 180 platser, konferensrum, museishop, restaurang och cafeteria.

Samtliga publika avdelningar är mycket tekniskt avancerade och estetiskt tilltalande. Här finns mängder av multimediestationer med information om utövare, speciella OS, grenar eller liknande, tre gigantiska videoväggar med filmbilder från de flesta OS. Och så föremål då. Men just här ligger enligt undertecknad något av problemen med Olympiska Museet, ty det tekniska dominerar i sådan grad att det tenderar att ta udden av det som egentligen skall visas. Besökare imponeras mer av tekniken än innehållet och föremålen från kända utövare blir endast rekvisita och får nästan aldrig berätta sin egen historia (vem är tillverkaren?, hur länge användes föremålet?, etc).

Det Olympiska museet är dock en självklarhet för den idrotthistoriskt intresserade och för den som turistar i alplandet Schweiz. Läget är vackert, byggnaden ståtlig, tekniken i utställningarna imponerande och en kaffe på terassen som avslutning på besöket är en njutning.

Karl Örsan

Blekingar i OS

BIBLIOGRAFI

Åke Mattisson: Blekingar i OS. Del I: 1896-1912. Blekinge Läns Idrottshistoriska Sällskap. Karlskrona 1995. 210x150mm. 72s. Kr 75.- (inkl porto). BLIS postgirokonto 37 79 78-2.

Till raden av lokala idrottshistoriska föreningar som skriver om sina olympier sällar sig nu Blekinge. Åke Mattisson skriver initierat om de 6, som han ser det, blekingar som deltagit OS t.o.m. 1912, simhopparen Hjalmar Johansson, tvillingbröderna Eric och Vilhelm Carlberg, Allan Bengtsson, stående höjd 1908, Gösta Möller, 200 o. 400m 1912 och Viktor Crondahl, 4:a i raka hopp 1912.

Vad är det som avgör landskaps- (och läns-)tillhörighet? Åke Mattisson ger ingen definition, men han tycks ha gått efter var man är född. Alla 6 är födda i Blekinge, men Hjalmar Johansson kom till Stockholm när han var 17 år och bodde där under hela sin idrottsliga karriär och bröderna Carlberg flyttade från Karlskrona för gott när de började sina respektive militära banor i 20-årsåldern.

Efter en inledande allmän översikt, där han noga påpekar att Viktor Balck var bleking, följer biografier, som spänner över både de idrottsliga och de civila karriärerna, av de 6 OS-deltagarna. Hjalmar Johansson får därvid mest utrymme, 14 sidor, bröderna Carlberg 11, Allan Bengtsson 6, Gösta Möller 7 och Viktor Crondahl 5.

Åke Mattisson har gjort en förnämlig insats. Fylligheten och djupet i denna skrift överträffar klart det vi sett från andra lokala idrottshistoriska föreningar. Det var säkerligen ett klokt beslut att inte ta alla på en gång utan dela upp dem i omgångar. Den kronologiska ordningen av materialet är också lyckad. Det skall bli intressant att se om fortsättningen, med betydligt fler olympier, kan hålla samma höga standard.

Trots sina stora och obestriddliga förtjänster innehåller skriften en del onödiga slarv- och sakfel samt ottydligheter. Vid OS i Paris 1900 simmade man inte 220y (sid 7) utan 200m. Vid OS Antwerpen 1920 tävlade man inte bara i 1-armslyft (sid 8 o. 66) utan i både 1- och 2-armslyft. I OS i London 1908 förlorade Sverige i tröstturneringen i fotboll mot Nederländerna med 2-0, inte med 2-1 (sid 13). Cykelloppet Mälaren runt i OS 1912 gick ej som linjelopp (sid 17) utan som tempo-lopp. I fotboll kunde man 1912 anmäla 33 man, 11 + 22 reserver (sid 19), vilket Sverige utnyttjade. Vid en uppräknning av danska segrar i de tidiga Olympiska Spelen (sid 19) saknas den svensk-danska segern i dragkamp 1900 i Paris. Nog var Avery Brundage en stor amatörförkämpe, men 1913 hade han ännu inget inflytande, varken nationellt eller internationellt. Att skylla på honom för att Jim Thorpe frantogs sina guldmedaljer från OS 1912 är därför helt fel (sid 20). Det var James Sullivan, AAU:s starke man, som såg till det. På sid 21 står det Erik Carlberg, i övrigt Eric. Silhuett pistol har aldrig kallats för duellpistol (sid 36-37). Det är 2 helt skilda grenar. Att det i "Hastighetsskjutning på pistol", som silhuettsskytte, numera snabbpistol, kallades vid tiden för OS i Paris 1924, först var efter 7 om-skjutningar, ett rekord som fortfarande står, som Henry Bailey, USA, kunde säkra guld det före Vilhelm Carlberg och att broder Eric delade 9:e-platsen med 11 andra (sid 44) nämns inte. Men det kanske kommer i nästa del då 1924 egentligen faller utanför ramen för denna skrift.

Ture Widlund

William Oscar Guernsey "Wille" Grut

MERITFÖRTECKNING

* 17.9.1914 i Stockholm

Fadern, Torben Grut, berömd arkitekt som bl.a. ritade Stockholms Stadion till OS 1912. William började med simning i SK Neptun. Har 10 SM och 3 NM samt har slagit 4 svenska rekord. Efter att ha gått in för den militära banan, artilleriofficer vid "5-kampsregementet", Al, sadlade han om till modern 5-kamp. Under en 10-årsperiod, 1938-1948, dominerade han, tillsammans med Claes Egnell, den moderna 5-kampen i Sverige, 5 individuella SM vardera. Höjdpunkten på idrottskarriären var 1948 med OS-guld i modern 5-kamp, OS-silver i demonstrationsgrenen vinterfemkamp samt Svenska Dagbladets guldmedalj. Efter den aktiva tiden lagledare för det svenska 5-kampslaget vid bl.a. OS i Helsingfors 1952 och i Rom 1960. Siffran inom parentes efter lagkapstiderna nedan är simmad sträcka.

Svenska mästerskap simning				
	<u>200m fritt</u>	<u>400m fritt</u>	<u>1.500m fritt</u>	<u>4x100m fritt</u>
1931				4.20.6 (1)
1932	2.25.9	5.23.2	22.29.1	4.17.9 (3)
1933				4.21.6 (3)
1934				
1935		5.06.5	21.21.5	4.14.0 (1)
1936				4.12.2 (2)

Nordiska mästerskap simning				
	<u>400m fritt</u>	<u>1.500m fritt</u>	<u>4x200m fritt</u>	
1935	5.08.0	21.27.1	9.39.7	

Svenska rekord simning				
	<u>4x100m fritt</u>		<u>4x200m fritt</u>	
	15.4.1932	4.11.0 (3)	21.2.1932	9.43.6 (4)
	12.12.1932	4.09.2 (3)	9.6.1933	9.40.0 (4)

Övriga meriter simning: SM vattenpolo 1935, STOR GRABB, med i OS-truppen i Berlin 1936, dock utan att delta.

Svenska mästerskap modern 5-kamp				
	<u>Individuellt</u>	<u>Lag</u>	<u>Anmärkning</u>	
1938	1. 14p	1. 14p		
1939	1. 8p	1. 12p		
1940	1. 10p	1. 8p		
1941	2. 20p	1. 11p	1. Claes Egnell,	17p
1942	2. 39p	1. 12p	1. Claes Egnell,	18p
1943	diskv.		1. Claes Egnell,	1.679p
1944	1. 4.505p	1. 11.767p		
1945	2. 4.640p	1. 12.203p	1. Claes Egnell,	4.808p
1946	3. 4.270p	3. 11.515p		
1947	-	-	1. Claes Egnell,	21p
1948	1. 21p	1. 130p		

Svenska mästerskap vinterfemkamp				
	<u>Individuellt</u>	<u>Lag</u>	<u>Anmärkning</u>	
1945	-	-	1:a off. SM,	1. C. Egnell, 34p
1946	4. 50p	1. 211p		
1947	-	-		
1948	3. 43p	2. 261p	1. Claes Egnell,	33p

<u>Olympiska vinterspelen vinterfemkamp</u>		
1948	2. 15p	(3-3-4-3-2)

<u>Olympiska Spelen modern 5-kamp</u>		
1948	1. 16p	(1-1-5-1-8)

Ture Widlund

Svenska Dagbladets guldmedalj 1948

Vår enda friidrottskvinna i OS 1936 satsar nu allt på bordtennis

Birgit Lundström, upp-
vuxen i Vallkärra i norra
Lund, hamnade i idrotten
av en slump.

– Jag var duktig i gym-
nastik och under en resa
till en gymnastikuppvis-
ning i Oslo sa en i truppen
till mig: "Börja friidrotta i
IFK Malmö", berättar Bir-
git, numera med efter-
namnet Lundström-Ny-
hed.

Idrottsrörelsen slök henne
med hull och hår. Hör bara
vad den numera på Lidingö
bosatta 83-åringen Birgit sa
om framtiden när jag träffade
henne:

– Jag ger mig inte förrän jag
fått starta i ett VM och helst
ska jag åka därifrån som
världsmästare!

Den sport Birgit tänker vin-
na sitt VM-guld i är bordten-
nis, som numera är hennes fa-
voritsspel.

– Sedan jag fått rådet att
börja idrotta dröjde det inte
länge förrän jag var igång.

En ung dam som kastade
diskus väckte en viss upp-
märksamhet på den tiden, för
så där 60 år sedan.

Men varför började Birgit,
gymnastikflickan, att kasta
diskus? En ytterst smal sport
på den tid då entusiasmen för
kvinnlidrott var ytterst li-
ten, om den ens fanns.

– Jag var rysligt stark, sä-
ger hon.

– Jag gick själv till en sportaffär och köpte
en diskus. Den kunde jag ha i handväskan.
Sen fick jag se på när andra kastade och här-
ma så gott jag kunde.

Birgit anmälde sig själv till tävlingar. Tämligen omgående överträffade hon Skånerekor-
det.

Efter att i många år ha varit stadens le-
dande friidrottsklubb fick IFK Malmö i mit-
ten av 1930-talet bokstavligen talat se sig för-
bisprungen av MAI. Birgit Lundström tillhör-
de dem som gick över.

BIRGIT, 84
I "STORA
GRABBARS
KLUBB"
AV
ROGER
GOTTFRIDSSON

Född: 30 september

Gren: friidrott, kast och numera
även bordtennis.

Klubbar: IFK Malmö, Malmö
AI, IFK Karlskrona.

OS-meriter: 6:a i diskus 1936 i
Berlin, 35,92. Deltog även i den
svenska gymnastiktruppen.

EM-meriter: 4:a i diskus 1938 i
Wien, 38,11.

SM-meriter: 7 guld i diskus
(1935, 1937, 1938, 1939, 1940,
1941, 1944), ett i kula (1941),
ett i spjut (1934), ett i slungboll
(1934).

Svenska rekord: Diskus 44,38
(1938 – rekordet stod sig i 21
år), slungboll 45,10 (1937).

Veteranmeriter: EM-guld i kula
och EM-silver i diskus, SM-guld
i bordtennis.

Tillhör "Stora Grabbars
Klubb".

– MAI hade den tidens mest
erkände tränare, A W Kriegs-
mann, "Krigar'n", men han äg-
nade ingen tid åt mej.

– Någon gång tittade han,
nästan i nåder, på mig. Emel-
lanåt kom han med små råd.

Hon var en ovanligt stor ta-
lang.

1936 var hon den enda sven-
ska kvinnliga friidrottaren
som togs ut till de olympiska
spelen i Berlin. Damer som
fäktade och simmade ingick
dock i den svenska truppen.

– För tyskarna var det väldi-
g viktigt att vara bäst. Jag
var där flera gånger innan
världskriget bröt ut och ten-
densen var alltid lika klar: tys-
karna skulle vinna, för de an-
såg sig kunna mest och själv-
klara i rollen att leda utveck-
lingen.

– Ett par år senare var jag i
Tyskland på ett träningsläger
med de bästa tyskarna. Sär-
skilt villiga att dela med sig av
sina kunskaper var de inte.
Men jag såg att de var snab-
bare än jag i sitt arbete i ringen
och detta försökte jag ta efter.

Resultaten kom fort. På
sommaren 1938 nådde Birgit
sitt bästa resultat, 44,38, i en
tävling i Malmö.

Ett resultat som någon må-
nad senare hade räckt till EM-
silver i Wien. Där upprepade
tyskan Gisela Mauermayer sin
seger från Berlin.

– 1996 är det veteran-VM i
bordtennis i Lillehammer, då

hoppas jag kunna vara med. Konkurrenten
är inte särskilt stor, men jag vill fortfarande
väldigt gärna vinna, säger Birgit och berättar
att hon i EM i Wien 1938 fick ett kast som
räckt för medalj underkänt:

– De sa att jag trampat över, men det kan
jag svära på att jag inte gjorde, säger Birgit
bestämt innan hon avslöjar varför hon alltid
haft lätt för idrott:

– Lingymnastiken lärde mig att hålla ord-
ning på min kropp...

*Artikeln har tidigare stått att läsa
i Skånes Idrotts Historia*

Olympiskt seminarium – en rapport

I samband med VM i friidrott i Göteborg arrangerade SOK ett internationellt olympiskt seminarium - det första i sitt slag. Friidrotten är ju den största idrottsgrenen vid OS och VM-tävlingen ett av de största idrottsevenemangen någonsin i Sverige. Ett bra tillfälle erbjöds att belysa idrottens kommersiella problem. Seminariet samlade omkring 200 deltagare främst från SOK sponsorer.

Programmet såg i stora drag ut som följer:

- * VM i friidrott, finansiell uppbyggnad och strategi
Generalsekreterare Ulf Ekelund
- * Telias två nyckelroller vid årets största idrottsevenemang
Informationsdirektör Uno Grönkvist
- * Elitsatsning mot VM i friidrott (utgick tyvärr)
Sven Nylander
- * Den olympiska rörelsen 100 år
H. E. Mr. Juan Antonio Samaranch, President of the I.O.C.
- * Marknadsföring och resursfördelning
Marketing Director Michael Payne, I.O.C.
- * Presentation av I.O.C:s sponsoringram TOP
Marketing Director Laurent Scharapan, ISL Marketing
- * Motiv för Coca-Cola att sponsra internationell idrott
*Mr. Stuart F. Cross, Vice President, Cocacola Marketing,
Director of Worldwide Sports*
- * Atlanta 1996
*Charles H. Battle, Jr. Managing Director Sports and
International Organizations, ACOG*
- * GKSS mot OS, näringslivet satsar på segling
Peter Hjörne, ordförande i GKSS OS-klubb
- * Olympiska Spel i Sverige
SOK:s styrelseordförande Carl-Gustav Anderberg

IOC-presidenten bjöd verkligen på sig själv och gav tillfälle till frågor. Svaren blev naturligen diplomatiska men en sak gjorde han klar - Olympiska spel kommer att leva vidare även med konkurrens från friidrotts- och fotbolls-VM

Skall man därutöver nämna något inslag blir det Uno Grönqvist som på ett utomordentligt pedagogiskt sätt informerade om Telias sponsorstrategi.

Även friidrottens president Nebiolo närvar och höll ett anförande där han i lyriska ordalag berömde arrangören och göteborgarna för bra tävlingar och härlig stämning både på Ullevi och ute i staden.

Mac Gänger död

Mac Gänger föll på sin post, kan man väl säga. Mitt i sin mångsidiga verksamhet, på väg hem från fullmäktigedebatt i Hedemora, där han satt som moderat, stoppade inte hans varma hjärta längre.

Han hade länge levt med vad han kallade sitt "reservdels-hjärta" så helt överraskande kom det inte.

Mac Gänger blev 62 år.

Han var en livets vandringsman, pigg på att pröva det mesta, Mest riksbekant blev han väl som sportjournalist, för han hamnade på TV-Sporten på 70-talet, och på den tiden BLEV man riksbekant om man jobbade där.

Som idrottsledare var Mac mest känd inom tyngdlyftningen, vars speciella problem han ofta uttryckte sorg och ibland vrede över.

Mac var sina vänners vän, en man med så många strängar på sin lyra, att det hade räckt till en strängmusikkår. Han sysslade med ALLT -från lokalrevyer till TV-dokumentärer. Kanske han hade blivit äldre, om han hade satt sig ner ibland, men då hade han inte varit Mac.

Om inte annat, så skall Mac Gänger bland oss idrottsvänner ha ett extra finrum i våra minnen, som mannen som införde det glada skrattet i svensk sportjournalistik.

Åke Strømmer

Wilborn Ågren död

SOF-medlemmen Wilborn Ågren, Nässjö har gått ur tiden 75 år gammal. Han var släkting till de kända bröderna Ågren, som boxades på elitnivå.

Wilborn Ågren föddes i Torsås utanför Kalmar och började tidigt skriva i olika tidningar. Vid sidan om detta var han evangeliserande pastor. Han hade tjänst inom Svenska missionsförbundet 1948-66. Därefter blev det anställningar på tidningar. Han jobbade på Smålands Dagblad i Nässjö 1969-85 och blev redaktionschef. Han var även aktivt samhällsengagerad i ett antal organisationer.

Nej till Östersund – rätt så!

Det var helt rätt att inte ge OS till Östersund! OS är stor-internationella – spelen ska spidas över världen!

Ta en jordglob av normalstorlek och sätt en nål i Lillehammer och en i Östersund. De står praktiskt taget bredvid varandra. Mellan 1994 och 2002 skiljer bara åtta år.

En oförståndig kommentator grymtade något om att Salt Lake Citys seger kunde ha något med mutor att göra. Löjligt! Vad skulle förresten världen i övrigt ha sagt om lilla Skandinavien fått två spel inom ett decennium, några tjuotals mil ifrån varandra. "Hur många renhorn har skickats runt världen för att köpa röster?"

Det är klart Östersund ska ha spelen någon gång, om ni (oklokt nog!) absolut vill. Men 20-25 år fram i tiden!

Fred Smedberg, Södertälje

OS-KRÅNGEL

Denna frågesport fanns med på SOF:s årsmöte tisdagen den 22 mars 1994. Här publicerar vi den för alla medlemmar. När ni svarat på frågorna kan ni vända på SOF-Bulletinen och se hur många rätt ni fick.

1 X 2

1	Sven Selånger från Sundsvall blev tvåa i OS-backhoppningen 1936. Vad var hans tidigare efternamn? 1) Svensson X) Eriksson 2) Pettersson			
2	Wilma Rudolph vann 100 meter i Rom 1960 – på vilken tid? 1) 11,0 X) 11,2 2) 11,3			
3	Den längsta olympiska karriären sträcker sig över 40 år. Bara en man har deltagit i åtta spel – under 28 år. Vem? 1) Ivan Osier, Danmark X) Magnus Konow, Norge 2) Raimondo d'Inzeo, Italien			
4	Vilken svensk har erövrat flest OS-guld? 1) Gert Fredriksson i kanot X) Sixten Jernberg i skidor 2) Alfred Gomer Swahn i skytte			
5	Larisa Semjonovna-Latynina har flest OS-medaljer i den moderna historien, 18. Vad tävlade hon i? 1) Kanot X) Simning 2) Gymnastik			
6	Vilket av följande par har varit olympier både sommar och vinter? 1) Svenne Berka&Runald Bäckman X) Erik Elmsäter&Hasse Mild 2) Wille Grut&Lennart Hedmark			
7	IOK bildades den 23 juni för...hur många år sedan? 1) 94 år sedan X) 100 år sedan 2) 104 år sedan			
8	Vilken nation besegrade Spanien med 3-2 i fotbollens final i Barcelona-OS 1992? 1) Ghana X) Polen 2) Australien			
9	Vilket år hoppade Patrik Sjöberg till sig sin första silvermedalj i OS? 1) 1984 X) 1988 2) 1992			
10	Vilka månader arrangerades OS i Melbourne 1956? 1) Mars-april X) Juli-augusti 2) November-december			
11	Bo Ekelund, som dog 89 år gammal 1983, satt i IOK mellan 1948 och 1965 och deltog i 21 av 23 sessioner. Han hade också svenska rekordet i höjdhopp under 13 år. Hur högt flög han? 1) 179 cm X) 186 cm 2) 193 cm			
12	Hur många gånger (av 13) har USA i n t e vunnit herrarnas basket i OS? 1) 1 gång X) 3 gånger 2) 4 gånger			
13	Gunde Svan erövrade sina OS-medaljer i två spel, 1984 och 1988. Hur många blev det totalt, inklusive stafett? 1) 4 medaljer X) 5 medaljer 2) 6 medaljer			

• Utslagsfråga: Vilken tid hade Johann Olav Koss som segrare på skridskons 10 000 meter i Lillehammer?

Konstruktör
Ojan Westberg

Rätt svar: 1) X 2) 1 3) 2 4) 1 5) 2 6) 1 7) X 8) X 9) 1 10) 2 11) 2 12) X 13) 2